

Brusel 20. června 2017
(OR. en)

10284/17

Interinstitucionální spis:
2016/0376 (COD)

ENER 289
ENV 611
TRANS 275
ECOFIN 538
RECH 235
CODEC 1045
IA 109

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9401/17 ENER 242 ENV 522 TRANS 189 ECOFIN 428 RECH 198 CODEC 847 IA 106
Č. dok. Komise:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Komise předložila výše uvedený návrh dne 30. listopadu 2016 jako součást balíčku předpisů týkajících se čisté energie. Cílem návrhu je zajistit pokračování politiky EU v oblasti energetické účinnosti s ohledem na rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030. Zejména na základě ustanovení o přezkumu orientačního cíle 27% zvýšení energetické účinnosti EU uvedeného v závěrech Evropské rady ze dne 23. a 24. října 2014 o rámci politiky EU v oblasti klimatu a energetiky navrhuje Komise, aby byl stanoven závazný cíl EU v oblasti energetické účinnosti ve výši 30 %.

2. Pokud jde o jiné aspekty, má revize směrnice o energetické účinnosti za cíl zajistit pokračování současných politických opatření do roku 2030 a zlepšit stávající ustanovení na základě zkušeností s prováděním. Navrhuje se rozšířit platnost každoročních povinných úspor energie ve výši 1,5 % do roku 2030, a započítávat jako způsobilé úspory pouze nová politická opatření a nové opatření z období po roce 2020. S cílem umožnit na míru uzpůsobené politiky, které zohledňují specifika jednotlivých států, jsou jako rovnocenná k systémům povinného zvyšování energetické účinnosti uznávána alternativní opatření, přičemž v obou nástrojích je zavedena povinnost zohlednit energetickou chudobu. Kromě toho jsou v návrhu zdokonalena ustanovení ohledně povinnosti měření a vyúčtování ve prospěch konečných uživatelů vytápění a chlazení, tak aby mohli získávat přesné informace o své individuální spotřebě energie.
3. Výše zmíněným návrhem se začala v lednu roku 2017 zabývat Pracovní skupina pro energetiku, která zhodnotila také posouzení dopadu provedené Komisí. Delegace obecně podpořily návrh Komise a potřebu vymezit jednoznačný rámec politiky v oblasti energetické účinnosti pro období 2020–2030. Současně však vznesly řadu připomínek a požádaly, aby v návrhu Komise bylo několik bodů pozměněno.
4. Jednou z hlavních problematických otázek je míra a povaha celkového cíle EU v oblasti energetické účinnosti, ohledně níž mají členské státy odlišné postoje. Předmětem kritiky mnoha delegací bylo rovněž prodloužení platnosti každoročních povinných úspor energie ve výši 1,5 %, které podle nich nenabízí možnosti flexibility pro účinné plnění této povinnosti. Jiné delegace se vyslovily pro to, aby úroveň ambicí ve výši 1,5 % zůstala beze změny.
5. Řada delegací během jednání rovněž vyzdvihla pevné vazby na návrh o správě energetické unie (dále jen „návrh o správě“) a zdůraznila, že při projednávání jednotlivých návrhů je nezbytné zachovat globální pohled na balíček předpisů týkajících se čisté energie. Dále pokud jde o povinnosti týkající se měření a vyúčtování, delegace požádaly o vyjasnění několika otázek a zavedení podmínky nákladové efektivnosti.

6. V reakci na značné obavy, které některé delegace rovněž vyjádřily ohledně negativního dopadu stávajícího výkladu pravidel započítávání týkajících se používání smluv o energetických službách ze strany veřejného sektoru, Komise společně se statistickými úřady členských států zintenzivnila úsilí za účelem revize příslušného pokynu.
7. V návaznosti na diskuze na různých zasedáních pracovní skupiny pozměnilo předsednictví návrh Komise v několika bodech, aby zohlednilo námitky členských států. Panovala obecná shoda v tom, že rozhodnutí o celkovém cíli EU v oblasti energetické účinnosti je nutno politicky zvážit na vysoké úrovni a mělo by být předloženo ministrům.
8. Dne 14. června 2017 byl Výboru stálých zástupců předložen kompromisní návrh předsednictví zaměřený na povinné úspory energie stanovené v článku 7. Na tomto zasedání Výboru stálých zástupců podpořilo kompromisní návrh předsednictví mnoho členských států požadujících flexibilitu. Řada dalších delegací však uvedla, že považuje navrhované prvky flexibility za výrazné a nepřijatelné snížení úrovně ambicí návrhu, a předložila k článku 7 protinávrh.
- Vzhledem k výše uvedenému předkládá předsednictví nový kompromisní balíček zaměřený na dvě nevyřešené otázky, o nichž musí rozhodnout Rada. Kompromisní balíček předsednictví je uveden níže.

II. NEVYŘEŠENÉ OTÁZKY

a) Celkový cíl EU v oblasti energetické účinnosti (čl. 1 odst. 1)

9. Komise navrhuje závazný cíl v oblasti energetické účinnosti na úrovni EU ve výši 30 %. Řada delegací, z nichž většina patří k těm, které jsou proti prvkům flexibility v článku 7, je s to návrh Komise podpořit. Několik dalších delegací se vyslovalo pro to, aby byl namísto závazného cíle stanoven cíl orientační, který by byl blíže závěrům Evropské rady, jež stanoví orientační cíl 27% zvýšení energetické účinnosti, jenž má být v roce 2020 přezkoumán s ohledem na 30 % cíl na úrovni EU. Některé delegace uvedly, že konečný postoj zaujmou v závislosti na prvcích flexibility stanovených v článku 7 o povinných úsporách energie.

Kompromisním návrhem předsednictví týkajícím se celkového cíle v oblasti energetické účinnosti na úrovni EU je orientační cíl ve výši 30 %.

b) Povinné úspory energie (článek 7)

10. S ohledem na protinávrh, který některé členské státy předložily na zasedání Coreperu, spočívá kompromisní návrh předsednictví v rozdělení období 2020–2030 na dvě části, přičemž současně stanoví pro období 2021–2025 povinné úspory ve výši 1,5 %. V období 2026–2030 by se počáteční 1,5 % automaticky snížilo na 1%, ledaže by Komise ve svém hodnocení provedeném v roce 2024 dospěla k závěru, že EU nebude moci splnit svůj hlavní cíl v oblasti spotřeby energie, vyjádřený spotřebou primární nebo koncové energie.
11. S cílem zachovat flexibilní prvky v rovnováze a ponechat na stejné úrovni ambice ohledně povinných úspor energie byla z kompromisního balíčku vypuštěna dlouhodobá opatření s životním cyklem o délce o 23 let nebo delším uvedená v čl. 7 odst. 1 písm. ii); zachována však byla možnost započítávat energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou na místě coby úspory v období 2020–2030, a to v maximální výši 15 % (příloha V bod 2 písm. dd)). V kompromisním návrhu zůstala rovněž zachována možnost v plné míře započítávat úspory energie plynoucí z politických opatření na podporu malokapacitních technologií pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

III. JINÉ OTÁZKY

12. Do přílohy V bodu 2 písm. b) se doplňuje vyjasňující znění s cílem umožnit, aby v době do roku 2020 některé členské státy pokračovaly v praxi započítávat úspory plynoucí z vnitrostátních opatření stanovujících minimální požadavky na nové budovy před provedením směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov.

13. Obecný přístup Rady k tomuto návrhu by představoval prozatímní postoj Rady a tvořil by základ pro přípravu jednání s Evropským parlamentem. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že vzhledem k provázanosti s legislativním návrhem o správě by ustanovení dohodnutá v rámci obecného přístupu ke směrnici o energetické účinnosti měla být zohledněna v návrhu o správě. Současně je možné, že některá ustanovení obecného přístupu ke směrnici o energetické účinnosti budou v pozdější fázi s ohledem na diskuse ohledně návrhu o správě přezkoumána.

Příslušné prvky nového kompromisního návrhu předsednictví jsou vyznačeny **tučně s podtržením**.

Body odůvodnění budou upraveny jako celek v pozdější fázi, aby odrážely změny dohodnuté v hmotněprávních ustanoveních.

Komise si v této fázi postupu vyhrazuje svůj postoj k celému kompromisnímu návrhu.

Všechny delegace mají ke znění výhradu přezkumu. PL a DK mají výhrady parlamentního přezkumu.

14. Výbor Evropského parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku jmenoval zpravodajem Adama Gierka (S&D) a očekává se, že své stanovisko přijme v listopadu 2017. Evropský hospodářský a sociální výbor předložil stanovisko dne 26. dubna 2017 a očekává se, že Výbor regionů stanovisko předloží dne 13. července 2017.

IV. ZÁVĚR

15. Rada se vyzývá, aby na svém zasedání konaném dne 26. června kompromisní balíček navržený předsednictvím posoudila, vyřešila zbývající otázky a dosáhla obecného přístupu.

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (1) Zmírňování poptávky po energii představuje jeden z pěti rozměrů strategie energetické unie přijaté dne 25. února 2015. Zlepšení energetické účinnosti prospěje životnímu prostředí, sníží emise skleníkových plynů, zvýší energetickou bezpečnost tím, že sníží závislost na dovozu energie ze zemí mimo Unii, sníží náklady na energie pro domácnosti a podniky, pomůže zmírnit energetickou chudobu a povede ke zvýšení zaměstnanosti a hospodářské aktivity v celé ekonomice. To je v souladu se závazky Unie přijatými v rámci energetické unie a globální agendy týkající se změny klimatu přijaté Pařížskou dohodou z prosince 2015 stranami Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU¹ představuje prvek pokroku směrem k energetické unii, v jejímž rámci by energetická účinnost měla být považována za samostatný zdroj energie. Zásada „energetická účinnost v první řadě“ by měla být zohledněna při stanovování nových pravidel pro stranu nabídky a jiné oblasti politiky. Komise by měla zajistit, aby energetická účinnost a reakce na straně poptávky mohly soutěžit za rovných podmínek s výrobní kapacitou. Při přijímání rozhodnutí o plánování nebo financování, které se týkají energetických systémů, se musí vždy zohlednit energetická účinnost. Zvyšování energetické účinnosti musí být realizováno pokaždé, když je nákladově efektivnější než rovnocenná řešení na straně nabídky. To by mělo pomoci využívat četných výhod energetické účinnosti pro evropskou společnost, zejména pro občany a podniky.
- (3) Evropská rada v říjnu 2014 stanovila cíl energetické účinnosti pro rok 2030 na úrovni 27 %, který bude přezkoumán do roku 2020, přičemž je třeba mít na paměti 30% cíl na úrovni Unie. V prosinci 2015 Evropský parlament vyzval Komisi, aby rovněž posoudila životaschopnost 40% cíle energetické účinnosti ve stejném časovém rámci. Je proto vhodné přezkoumat a následně změnit směrnici s cílem přizpůsobit ji perspektivě roku 2030.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (4) Na úrovni členských států se v horizontu roku 2030 závazné cíle nestanovují. Měla by být jasně stanovena potřeba, aby Unie dosáhla svých cílů v oblasti energetické účinnosti v roce 2020 a 2030 vyjádřených ve spotřebě primární energie a konečné spotřebě energie, a to ve formě závazného 30% cíle. Toto objasnění na úrovni Unie by nemělo omezovat členské státy, neboť je zachována jejich možnost stanovovat své vnitrostátní příspěvky na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy by měly stanovit své vnitrostátní orientační příspěvky k energetické účinnosti při zohlednění skutečnosti, že spotřeba energie v Unii v roce 2030 nesmí být vyšší než 1 321 Mtoe primární energie nebo 987 Mtoe konečné spotřeby energie. To znamená, že spotřeba primární energie v Unii by oproti úrovním z roku 2005 měla být snížena o 23 % a konečná spotřeba energie o 17 %. Je nezbytné pravidelné hodnocení pokroku směrem k dosažení cíle Unie do roku 2030, které je stanoveno v legislativním návrhu o správě energetické unie.
- (5) Povinnost členských států přijímat dlouhodobé strategie za účelem uvolnění investic do renovace jejich vnitrostátního fondu budov a tyto strategie oznamovat Komisi by měla být ze směrnice 2012/27/EU vypuštěna a vložena do směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU¹, do níž se k dlouhodobým plánům na budovy s téměř nulovou spotřebou energie a dekarbonizaci budov hodí.
- (6) S ohledem na rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 by měla být povinnost úspor energie prodloužena na období po roce 2020. Prodloužení závazkového období na období po roce 2020 by přineslo větší stabilitu pro investory, a tím podpořilo dlouhodobé investice a dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je např. renovace budov.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (7) Vyžaduje se, aby členské státy dosahovaly kumulativního cíle v oblasti úspor energie u konečných uživatelů po celé závazkové období, což odpovídá „novým“ úsporám ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie. Tento požadavek by mohl být splněn pomocí nových politických opatření, která budou přijata během nového závazkového období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, nebo pomocí nových individuálních opatření v důsledku politických opatření přijatých během přechodího období nebo po něm, avšak vzhledem k němuž jsou jednotlivá opatření, která přinášejí úspory energie během nového období, skutečně zaváděna.
- (8) Dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti budou nadále po roce 2020 přinášet úspory energie, avšak aby bylo možno přispět k dalšímu cíli Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, měla by tato opatření po roce 2020 přinášet nové úspory. Na druhou stranu, energetické úspory dosažené po 31. prosinci 2020 se nezapočítávají do množství kumulativních úspor požadovaných pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.
- (9) Nové úspory by měly překračovat rámec běžné činnosti, tak aby úspory, k nimž by došlo v každém případě, nemohly být uplatněny. Za účelem výpočtu dopadu zavedených opatření se mohou započítat pouze čisté úspory měřené jako změna spotřeby energie, kterou lze přímo připsat danému opatření v oblasti energetické účinnosti. Za účelem výpočtu čistých úspor by členské státy měly vytvořit výchozí scénář, jakým způsobem by se situace vyvíjela při neexistenci dané politiky. Politická intervence by měla být hodnocena podle tohoto stanoveného výchozího scénáře. Členské státy by měly vzít v úvahu, že ve stejném časovém rámci mohou být provedeny jiné politické intervence, které mohou mít rovněž dopad na úspory energie, takže ne všechny změny pozorované od zavedení hodnocené politické intervence mohou být přičteny pouze danému politickému opatření. Opatření povinné, zúčastněné nebo pověřené strany by měla skutečně přispívat k dosažení uplatňovaných úspor, aby bylo zajištěno splnění požadavku významnosti.

- (10) Úspory energie vyplývající z provádění právních předpisů Unie nemohou být uplatněny, pokud dané opatření nepřesahuje minimální požadavky vyžadované danými právními předpisy Unie, ať již stanovením ambicióznějších požadavků v oblasti energetické účinnosti na vnitrostátní úrovni nebo vyšší mírou provádění opatření. Za účelem uznání, že renovace budov je zásadním a dlouhodobým prvkem při zvyšování úspor energie, je nezbytné objasnit, že všechny úspory energie pocházející z opatření podporujících renovaci stávajících budov mohou být uplatněny pouze tehdy, pokud doplňují vývoj, ke kterému by došlo bez existence politického opatření, a pokud členský stát prokáže, že povinná, zúčastněná nebo pověřená strana skutečně přispěla k dosažení úspor uplatňovaných z daného opatření. [...] Pojem „renovace“ je třeba chápat tak, že zahrnuje renovaci budov, obvodového pláště budov a prvků budov včetně technických systémů budov. Instalace jednotlivého zařízení sama o sobě se za „systém“ nepovažuje.
- (11) V souladu se strategií energetické unie a zásadami zlepšování právní úpravy by měla klást větší důležitost na pravidla dohledu a kontroly, včetně požadavku na ověření statisticky reprezentativního vzorku opatření. Odkazy na „statisticky významný podíl a reprezentativní vzorek“ by měly být chápány tak, že se vyžaduje vytvoření podmnožiny statistické populace (opatření na úsporu energie) způsobem, který přesně odráží celou zmíněnou populaci (všechna opatření na úsporu energie), a tak umožňuje vyvozování přiměřených závěrů týkajících se důvěry ve všechna opatření.

- (12) Ze zlepšení energetické účinnosti budov by měli mít prospěch zejména spotřebitelé zasažení energetickou chudobou. Členské státy již mohou vyžadovat po povinných stranách, aby do opatření na úsporu energie zahrnuly sociální cíle, ve vztahu k energetické chudobě, a tato možnost by nyní měla být rozšířena o alternativní opatření a přeměněna na povinnost, přičemž by členským státům měla být ponechána plná flexibilita, pokud jde o velikost, oblast působnosti a obsah takových opatření. V souladu s článkem 9 Smlouvy o fungování Evropské unie by politiky EU v oblasti energetické účinnosti měly být inkusivní, a tím by i měly zajišťovat dostupnost opatření na úsporu energie pro energeticky chudé spotřebitele.
- (13) Energie vyrobená technologiemi obnovitelných zdrojů energie na budovách nebo uvnitř budov snižuje množství dodávané fosilní energie. Snížení spotřeby energie a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví stavebnictví jsou významnými opatřeními ke snížení energetické závislosti Unie a emisí skleníkových plynů, a to zejména s ohledem na ambiciózní cíle v oblasti klimatu a energetiky stanovené pro rok 2030, jakož i na globální závazek přijatý na konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (COP21), která se konala v Paříži v prosinci 2015. Pro účely povinných úspor energie uvedených v článku 7 by proto členské státy měly mít možnost, aby v zájmu splnění svých požadavků v oblasti energetické účinnosti zohlednily úspory energie dosažené díky energii z obnovitelných zdrojů vyrobené na budovách nebo uvnitř budov pro vlastní potřebu.

- (14) Jako součást opatření uvedených ve sdělení Komise o nové politice pro spotřebitele energie v souvislosti s energetickou unií a strategií pro vytápění a chlazení musí být posílena minimální práva spotřebitelů na jasné a včasné informace o jejich spotřebě energie. Články 9 až 11 a příloha VII směrnice 2012/27/EU by měly být změněny, aby poskytovaly častou a rozšířenou zpětnou vazbu o spotřebě energie, pokud je to s ohledem na instalovaná měřicí zařízení technicky proveditelné a nákladově efektivní. Je třeba vyjasnit, že to, zda je dílčí měření nákladově efektivní, či nikoliv, závisí na tom, zda jsou související náklady ve vztahu k potenciálním úsporám energie přiměřené. [...] Při posuzování této otázky je možno vzít v úvahu dopad dalších konkrétních plánovaných opatření v dané budově, jako je například připravovaná renovace. Mělo by být rovněž objasněno, že práva týkající se vyúčtování a informací o vyúčtování či o spotřebě se vztahují na spotřebitele vytápění, chlazení a teplé vody dodávaných z centrálního zdroje, i když nemají přímý, individuální smluvní vztah s dodavatelem energie. Definici pojmu „konečný zákazník“ lze chápat tak, že zahrnuje pouze fyzické nebo právnické osoby nakupující energii na základě přímé, individuální smlouvy s dodavatelem energie. Pro účely těchto ustanovení by proto měl být zaveden pojem „konečný uživatel“, který by odkazoval na širší skupinu spotřebitelů. Pojem „konečný uživatel“ by vedle konečných zákazníků nakupujících vytápění, chlazení či teplou vodu pro vlastní potřebu měl zahrnovat rovněž uživatele jednotlivých jednotek budov s více bytovými jednotkami nebo víceúčelových budov, pokud jsou tyto jednotky zásobovány z centrálního zdroje a pokud uživatelé nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie. Pojem „dílčí měření“ by měl odkazovat na měření spotřeby v jednotlivých jednotkách takových budov. Od 1. ledna 2020 musí být nově instalované měřiče tepla a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění dálkově odečitatelné za účelem zajištění nákladově efektivního, častého poskytování informací o spotřebě. Nový článek 9a se má tedy použít pouze na vytápění, chlazení a teplou vodu dodávané z centrálního zdroje. Členské státy mohou samy rozhodnout, zda se technologie umožňující provádět odečet pochůzkovým způsobem nebo z projíždějícího automobilu považují za dálkově odečitatelné, či nikoliv. U dálkově odečitatelných zařízení není k provedení odečtu nutný přístup do jednotlivých bytů nebo jednotek.

- (14a) S cílem zajistit transparentnost započítávání individuální spotřeby tepelné energie, a usnadnit tak provádění dílčího měření by členské státy měly zveřejnit veškerá použitelná vnitrostátní pravidla týkající se rozdělování nákladů na spotřebu vytápění, chlazení a teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách. Vedle zajištění transparentnosti mohou členské státy zvážit přijetí opatření k posílení hospodářské soutěže při poskytování služeb v oblasti dílčího měření, a napomoci tak k zajištění toho, aby veškeré náklady nesené konečnými uživateli byly přiměřené.
- (15) Některá ustanovení článku 15 směrnice 2012/27/EU týkající se přeměny, přenosu nebo přepravy a distribuce energie by měla být zrušena. Přezkum *acquis* v oblasti energetiky může vést k tomu, že povinnosti členských států podle různých aktů souvisejících s energetikou budou strukturovány různě. Tato restrukturalizace by neměla mít vliv na povinnost členských států dodržovat podstatné požadavky směrnice 2012/27/EU, které mohou být úplně nebo částečně opětovně zavedeny v jiných právních aktech.
- (16) Výchozí koeficient pro úspory udávané v kWh elektřiny by měl být přezkoumán tak, aby odrážel změny ve faktoru primární energie pro elektřinu, a to s ohledem na technický pokrok a rostoucí podíl obnovitelných zdrojů energie v odvětví výroby elektřiny. Výpočty faktoru primární energie pro elektřinu jsou založeny na ročních průměrných hodnotách. Pro výrobu jaderné elektrické energie a tepla se používá metoda započtení fyzikálního obsahu energie a pro výrobu elektrické energie a tepla z fosilních paliv a biomasy se používá metoda technické účinnosti konverze. V případě energie z obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování se používá metoda přímého ekvivalentu založená na přístupu celkové primární energie. K výpočtu podílu primární energie pro elektřinu v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se používá metoda uvedená v příloze II směrnice 2012/27/EU. Spíše než marginální postavení na trhu se používá průměrné postavení na trhu. Předpokládá se, že účinnosti přeměny pro energie z obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování dosahují 100 %, pro geotermální elektrárny 10 % a pro jaderné elektrárny 33 %. Celková účinnost pro zařízení pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se vypočítá na základě nejnovějších údajů Eurostatu. Pokud jde o hranice systému, faktor primární energie je pro všechny zdroje energie 1. Výpočty jsou založeny na nejnovější verzi referenčního scénáře modelu PRIMES. Hodnota faktoru primární energie je založena na výhledech pro rok 2020. Analýza zahrnuje členské státy EU a Norsko. Soubor údajů pro Norsko vychází z údajů sítě ENTSO pro elektřinu.

- (17) Aby byla zajištěna možnost budoucích aktualizací příloh směrnice a harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 10, je nezbytné prodloužit přenesení pravomoci poskytnuté Komisi.
- (18) Za účelem posouzení účinnosti směrnice 2012/27/EU by měl být zaveden požadavek na celkovou revizi směrnice a předložení zprávy Evropskému parlamentu a Radě do 28. února 2024.
- (19) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹ se členské státy v odůvodněných případech zavázaly doplnit oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení do vnitrostátního práva o jeden či více informativních dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení do vnitrostátního práva. Pokud jde o tuto směrnici, zákonodárce považuje předání těchto dokumentů za odůvodněné.
- (20) Směrnice 2012/27/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 1

Směrnice 2012/27/EU se mění takto:

- 1) v článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice zavádí společný rámec opatření na podporu energetické účinnosti v Unii s cílem zajistit splnění hlavních cílů Unie ve výši 20 % stanovených pro rok 2020 a [...] **orientačních** hlavních cílů Unie ve výši 30 % stanovených pro rok 2030 v oblasti energetické účinnosti a vytvořit podmínky pro další zvyšování energetické účinnosti i po těchto datech. Směrnice stanoví pravidla zaměřená na odstranění překážek na trhu s energií a překonání některých nedokonalostí trhu, jež brání účinnosti při dodávkách a využívání energie, a stanoví zavedení orientačních vnitrostátních cílů energetické účinnosti a příspěvků do roku 2020 a 2030.“;

- 2) článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Cíle energetické účinnosti

1. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní cíl energetické účinnosti do roku 2020 na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy oznámí tyto cíle Komisi v souladu s čl. 24 odst. 1 a částí 1 přílohy XIV. Současně vyjádří tyto cíle jako absolutní úroveň spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie v roce 2020, přičemž vysvětlí, jak a na základě jakých údajů byly tyto údaje vypočteny.

Při stanovování těchto cílů členské státy vezmou v úvahu:

- a) skutečnost, že v roce 2020 nesmí být spotřeba primární energie v Unii vyšší než 1 483 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 1 086 Mtoe;
- b) opatření stanovená touto směrnicí;

- c) opatření přijatá k dosažení vnitrostátních cílů úspory energie přijatých podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES a
- d) další opatření na podporu energetické účinnosti v členských státech a na úrovni Unie.

Při stanovování těchto cílů mohou členské státy rovněž zohlednit vnitrostátní okolnosti ovlivňující spotřebu primární energie, jako jsou:

- a) nevyužité nákladově efektivní možnosti úspor energie;
- b) vývoj a prognóza HDP;
- c) změny v oblasti dovozu a vývozu energie;
- d) rozvoj všech obnovitelných zdrojů energie, jaderná energie, zachycování a ukládání CO₂ a
- e) včasná opatření.

2. Komise do 30. června 2014 přezkoumá dosažený pokrok a pravděpodobnost, že Unie v roce 2020 dosáhne spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe **nebo** konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

3. Při provádění přezkumu uvedeného v odstavci 2 Komise:

- a) sečte vnitrostátní orientační cíle energetické účinnosti oznámené členskými státy;
- b) posoudí, zda lze součet těchto cílů považovat za spolehlivý ukazatel toho, že Unie jako celek směřuje ke splnění cíle, přičemž zohlední hodnocení v první výroční zprávě v souladu s čl. 24 odst. 1 a hodnocení vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2;

- c) zohlední doplňující analýzu vyplývající z:
- i) posouzení pokroku ve spotřebě energie a ve spotřebě energie ve vztahu k hospodářské činnosti na úrovni Unie, včetně pokroku v účinnosti při dodávkách energie v členských státech, které stanovily své vnitrostátní orientační cíle na základě konečné spotřeby energie nebo úspor v konečné spotřebě energie, včetně pokroku dosaženého na základě dodržování kapitoly III této směrnice těmito členskými státy;
 - ii) výsledků modelování v souvislosti s budoucími tendencemi ve spotřebě energie na úrovni Unie;
- d) porovná výsledky podle písmen a) až c) s objemem spotřeby energie, který by byl zapotřebí, aby bylo v roce 2020 dosaženo spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

3a. Do 31. října 2022 Komise posoudí, zda Unie dosáhla svých hlavních cílů pro rok 2020.

4. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní příspěvky k energetické účinnosti k dosažení cíle Unie do roku 2030 uvedeného v čl. 1 odst. 1 v souladu s články [4] a [6] nařízení (EU) XX/20XX [správa energetické unie]. Při stanovování těchto příspěvků členské státy zohlední, že v roce 2030 nesmí být v Unii spotřeba primární energie vyšší než 1 321 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 987 Mtoe. Členské státy oznámí tyto příspěvky Komisi jako součást svých integrovaných vnitrostátních energetických a klimatických plánů v souladu s postupem podle článků [3] a [7] až [11] nařízení (EU) XX/20XX [správa energetické unie].“;

3) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Povinné úspory energie

1. Členské státy dosáhnou kumulativních úspor energie u konečných zákazníků, které odpovídají alespoň:

- a) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem 2013;
- b) novým každoročním úsporám
 - od 1. ledna 2014 do 31. prosince [...] **2025 ve výši** 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem [...] **2019;**
 - od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030 ve výši 1,0 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem 2019.**

Pro účely písmene b), a aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, mohou členské státy započítat úspory energie, které vyplývají z politických opatření, **bez ohledu na to, zda byla zavedena po 31. prosinci 2020 nebo dříve,** za předpokladu, že uvedená opatření vedou k:

[...] novým individuálním opatřením přijatým po 31. prosinci 2020. [...]

[...] [...]

Z tohoto výpočtu lze částečně nebo zcela vyjmout objem prodeje energie využívané v dopravě.

Členské státy rozhodnou, jak má být vypočtené množství nových úspor rozvrženo v průběhu každého období uvedeného v písmenech a) a b) za podmínky, že ke konci každého období bylo dosaženo požadovaných celkových kumulativních úspor.

2. S výhradou odstavce 3 může každý členský stát:

- a) provést výpočet požadovaný v odst. 1 písm. a) pomocí těchto hodnot:
1 % v letech 2014 a 2015; 1,25 % v letech 2016 a 2017; 1,5 % v letech 2018, 2019 a 2020;
- b) z výpočtu zcela nebo částečně vyjmout objem prodeje energie využívané při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- c) umožnit, aby do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 byly započteny úspory energie dosažené v odvětvích přeměny, distribuce a přenosu či přepravy energie, včetně infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení, v důsledku provedení požadavků stanovených v čl. 14 odst. 4 a odst. 5 písm. b) a čl. 15 odst. 1 až 6 a 9;
- d) započítat do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 úspory energie v důsledku individuálních opatření nově zavedených od 31. prosince 2008, jejichž dopad bude pokračovat i v roce 2020 a v následujících letech a lze jej změřit a ověřit,

3. Všechny možnosti zvolené podle odstavce 2 nesmí představovat více než 25 % objemu úspor energie uvedených v odstavci 1. Členské státy použijí a vypočítají dopad zvolených možností pro období, na která odkazuje odst. 1 písm. a) a b), samostatně:

- a) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 písm. a) mohou členské státy využít ustanovení odst. 2. písm. a), b), c) a d);

- b) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 písm. b) mohou členské státy využít ustanovení odst. 2 písm. b), c) a d) za předpokladu, že individuální opatření ve smyslu písmena d) budou i nadále mít ověřitelný a měřitelný dopad po 31. prosinci 2020.

4. Úspory energie dosažené po 31. prosinci 2020 se nezapočítávají do objemu kumulativních úspor požadovaných pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

4a. Členské státy, které překročí objem kumulativních úspor energie požadovaný pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020, mohou případné nadměrné úspory započítat do objemu kumulativních úspor energie požadovaného pro období do 31. prosince 2030.

4b. Členské státy mohou povolit povinným stranám započítávat úspory dosažené v daném roce tak, jako by byly místo toho dosaženy v kterémkoli ze čtyř předchozích nebo tří následujících let, pokud se tím nepřesáhne konec období, během nichž je třeba dosáhnout příslušných úspor, uvedených v čl. 7 odst. 1.

5. Členské státy zajistí, že úspory vyplývající z politických opatření uvedených v člancích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6 jsou vypočteny v souladu s přílohou V.

6. Členské státy dosáhnou požadovaného objemu úspor podle odstavce 1 buď zavedením systému povinného zvyšování energetické účinnosti uvedeného v článku 7a nebo přijetím alternativních opatření uvedených v článku 7b. Členské státy mohou kombinovat systém povinného zvyšování energetické účinnosti s alternativními politickými opatřeními.

6a. Při koncipování politických opatření uvedených v člancích 7a a 7b členské státy zohlední nutnost zmírnit energetickou chudobu v souladu s kritérii vymezenými členskými státy a s přihlédnutím ke své stávající praxi v této oblasti¹;

¹ S výhradou výsledku jednání o směrnici [XXXX] o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou může být uveden odkaz na článek 29 uvedené směrnice.

7. Členské státy prokáží, že nedochází k dvojímu započítání úspor energie v případech, kdy se dopady politických opatření nebo individuálních opatření překrývají.“;

8. Komise do 30. června 2024 posoudí pokrok dosažený při plnění hlavních cílů uvedených v čl. 3 odst. 4 a to, zda by hodnota stanovená v odst. 1 písm. b) **druhé odrážce** měla být s ohledem na toto posouzení pro období let 2026 až 2030 [...] **zvýšena na 1,5 %**. Za tímto účelem Komise případně předloží legislativní návrh.

4) vkládají se nové články 7a a 7b, které zní:

„Článek 7a

Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 prostřednictvím systému povinného zvyšování energetické účinnosti, zajistí, že povinné strany, na které odkazuje odstavec 2 a které působí na území jednotlivých členských států, dosáhnou, aniž je dotčen čl. 7 odst. 2, kumulativního cíle v oblasti úspor energie u konečných zákazníků uvedeného v čl. 7 odst. 1.

2. Každý členský stát na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určí povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie působícími na jeho území a může zahrnout distributory pohonných hmot nebo maloobchodní prodejce pohonných hmot působící na jeho území. Objemu úspor energie nutných ke splnění dané povinnosti dosáhnou povinné strany u konečných zákazníků, určených případně členským státem, nezávisle na výpočtu podle čl. 7 odst. 1, nebo pokud tak členské státy rozhodnou, prostřednictvím certifikovaných úspor dosažených jinými subjekty, jak je popsáno v odst. 5 písm. b).

3. Objem úspor energie vyžadovaný od každé povinné strany vyjádří členské státy jako konečnou spotřebu energie, nebo jako spotřebu primární energie. Metoda zvolená pro vyjádření požadovaného objemu úspor energie se používá také pro výpočet úspor hlášených povinnými stranami. Použijí se převodní koeficienty uvedené v příloze IV.
4. Členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvyšování energetické účinnosti zavedených povinnými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na povinných stranách.
5. V rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti členské státy:
- a) [vypouští se]
 - b) mohou povolit povinným stranám, aby započítaly do svého povinného plnění certifikované úspory energie dosažené poskytovateli energetických služeb nebo jinými třetími stranami, včetně případů, kdy povinné strany podporují opatření prováděná jinými státy schválenými subjekty nebo orgány veřejné správy, která mohou nebo nemusí zahrnovat formální partnerství a mohou být kombinována s jinými zdroji financí. V případě takového povolení členské státy zajistí, aby byl zaveden schvalovací postup, který bude jasný, transparentní a otevřený všem účastníkům trhu a jehož cílem bude minimalizace nákladů spojených s certifikací[...].
6. Členské státy jednou ročně zveřejní úspory energie dosažené každou z povinných stran nebo každou podskupinou povinných stran a celkem v rámci tohoto systému.

Článek 7b

Alternativní politická opatření

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 formou alternativních politických opatření, zajistí dosažení úspor energie požadovaných podle článku 7 u konečných zákazníků.

2. [vypouští se]

3. Pro všechna opatření jiná, než jsou opatření týkající se zdanění, členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených zúčastněnými nebo pověřenými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na zúčastněných nebo pověřených stranách.“;

5) článek 9 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Měření plynu“

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, je-li to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, aby byli koneční zákazníci zemní plyn vybaveni cenově konkurenceschopnými individuálními měřiči, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie konečného zákazníka a poskytují informace o skutečné době použití.“

c) odstavec 2 se mění takto:

i) uvozující věta se nahrazuje tímto:

„Pokud a v rozsahu, v jakém zavedou inteligentní měřicí systémy a inteligentní měřiče a pro zemní plyn v souladu se směrnicí 2009/73/ES, členské státy:“;

ii) písmena c) a d) se zrušují;

d) odstavec 3 se zrušuje;

- 6) vkládají se články 9a, 9b a 9c, které znějí:

„Článek 9a

Měření týkající se vytápění, chlazení a užitkové teplé vody

1. Členské státy zajistí, aby byli koneční zákazníci pro dálkové vytápění, dálkové chlazení a užitkovou teplou vodu vybaveni měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie konečného zákazníka.

Pokud jsou vytápění či chlazení budovy nebo dodávka teplé vody zajišťovány z ústředního zdroje zásobujícího více budov nebo ze sítě dálkového vytápění nebo chlazení, nainstaluje se měřič na výměník tepla nebo do odběrného místa.

„Článek 9b

Dílčí měření a rozdělení nákladů, pokud jde o vytápění, chlazení a užitkovou teplou vodu

1. V budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách s ústředním zdrojem vytápění nebo chlazení nebo s dodávkami ze sítě dálkového vytápění a chlazení se nainstalují individuální měřiče spotřeby, aby bylo možné měřit spotřebu tepla či chlazení nebo teplé vody u každé ucelené části budovy, pokud je to technicky proveditelné a nákladově efektivní z hlediska přiměřenosti ve vztahu k potenciálním úsporám energie.

Pokud použití individuálních měřičů není technicky proveditelné nebo měření vytápění v každé ucelené části budovy není nákladově efektivní, použijí se pro měření spotřeby tepla na každém radiátoru individuální indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud dotyčný členský stát neprokáže, že instalace těchto indikátorů by nebyla nákladově efektivní. V uvedených případech lze zvážit alternativní nákladově efektivní metody měření spotřeby tepla. Každý členský stát jasně stanoví a zveřejní obecná kritéria, metodiky nebo postupy pro stanovení technické neproveditelnosti a nákladové neefektivity.

2. V nových budovách s více bytovými jednotkami a v obytné části nových víceúčelových budov, pokud tyto budovy mají ústřední zdroj vytápění pro ohřev teplé vody nebo jsou zásobovány ze sítě dálkového vytápění, jsou bez ohledu na odstavec 1 poskytnuty individuální měřiče pro měření spotřeby teplé vody.

3. Členské státy v zájmu zajištění transparentnosti a přesnosti započítávání individuální spotřeby zveřejní transparentním způsobem veškerá platná vnitrostátní pravidla pro rozdělování nákladů na vytápění, chlazení a spotřebu teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelových budovách, které jsou zásobovány ze sítě dálkového vytápění nebo chlazení, nebo v nichž převažují systémy vlastního společného vytápění nebo chlazení. Tato pravidla podle potřeby obsahují pokyny týkající se způsobu rozdělování nákladů na teplo nebo teplou vodu využité:

- a) jako užitková teplá voda;
- b) jako teplo vyzařovaného ze zařízení v budově a k vytápění společných prostor (v případě, že schodiště a chodby jsou vybaveny radiátory);
- c) k vytápění bytů.

„Článek 9c

Požadavek dálkového odečtu

1. Pro účely článků 9a a 9b musí být měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění nainstalované dne 1. ledna 2020 nebo po tomto datu [nebo po datu provedení, je-li toto datum pozdější] dálkově odečitatelnými přístroji. Podmínky technické proveditelnosti a nákladové efektivnosti stanovené v prvním a druhém pododstavci čl. 9b odst. 1 nadále platí.

2. Měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, které již byly nainstalovány, ale nejsou dálkově odečitatelné, musí být touto schopností vybaveny nebo musí být dálkově odečitatelnými přístroji nahrazeny do xxxx [deset let po vstupu této směrnice v platnost] kromě případů, kdy dotčený členský stát prokáže, že to není nákladově efektivní.“

7) článek 10 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Informace o vyúčtování plynu“;

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě, že koneční zákazníci nemají inteligentní měřiče uvedené ve směrnici 2009/73/ES, členské státy do 31. prosince 2014 zajistí, aby informace o vyúčtování byly v souladu s bodem 1.1 přílohy VII přesné a založené na skutečné spotřebě plynu, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky odůvodněné.“;

c) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto: „

Měřiče nainstalované v souladu se směrnicí 2009/73/ES musí umožňovat přesné informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci měli možnost snadného přístupu k doplňujícím informacím o historické spotřebě, jež umožňují podrobnou vlastní kontrolu.“;

8) vkládá se nový článek 10a, který zní:

„Článek 10a

Informace o vyúčtování a o spotřebě vytápění, chlazení a užitkové teplé vody

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou nainstalovány měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, byly informace o vyúčtování a o spotřebě přesné a založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech uvedených indikátorů, v souladu s body 1 a 2 přílohy VIIa pro všechny konečné uživatele, to znamená pro fyzické nebo právnické osoby nakupující vytápění, chlazení nebo teplou vodu pro vlastní konečnou spotřebu nebo pro fyzické nebo právnické osoby užívající individuální budovu nebo jednotku v budově s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelové budově zásobovaných vytápěním, chlazením nebo teplou vodou z ústředního zdroje, které nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.

Tuto povinnost lze, pokud tak členský stát stanoví, splnit pomocí systému pravidelných samoodečtů prováděných konečnými zákazníky nebo konečnými uživateli, jejichž prostřednictvím oznamují výsledky těchto odečtů ze svých měřičů, vyjma dílčího měření spotřeby na základě indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění podle článku 9b. Pouze v případech, kdy konečný zákazník nebo konečný uživatel neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané zúčtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

Členské státy rozhodnou, kdo by měl být odpovědný za poskytování informací uvedených v odstavci 1 těm konečným uživatelům, kteří nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.

2. Členské státy:

- a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečným uživatelem byly na žádost konečného uživatele zpřístupněny informace o vyúčtování konečného uživatele za energii a o jeho historické spotřebě nebo jeho odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud jsou dostupné;
- b) zajistí, aby všem konečným zákazníkům byla nabízena možnost poskytování informací o vyúčtování a vyúčtování elektronickou formou a aby tito zákazníci na požádání obdrželi jasné a srozumitelné vysvětlení způsobu, jakým bylo jejich vyúčtování vypracováno, především v případech, kdy vyúčtování není založeno na skutečné spotřebě;
- c) zajistí, aby všem konečným uživatelům byly v souladu s bodem 3 přílohy VIIa spolu s vyúčtováním na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění poskytnuty odpovídající informace;
- d) mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebude poskytování informací o vyúčtování považováno za žádost o platbu. V těchto případech členské státy zajistí, aby byla nabízena flexibilní ujednání pro skutečné platby.“;

9) článek 11 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování plynu“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

10) vkládá se nový článek 11a, který zní:

„Článek 11a

**Náklady na přístup k informacím o měření, vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení
a užitkové teplé vody**

1. Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé obdrželi veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování spotřeby energie bezplatně a aby koneční uživatelé rovněž měli přístup k údajům o své spotřebě, a to vhodným způsobem a bezplatně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 platí, že rozdělování nákladů na informace o vyúčtování individuální spotřeby vytápění, chlazení a teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách ve smyslu článku 9b se provádí na neziskovém základě. Náklady vyplývající ze zadání tohoto úkolu třetí straně, například poskytovateli služeb nebo místnímu dodavateli energie, zahrnující měření skutečné individuální spotřeby v těchto budovách, její rozdělování a vyúčtování, lze přenést na konečné uživatele, ale pouze v takové míře, aby náklady byly přiměřené.“;

3. V zájmu zajištění přiměřených nákladů na služby v oblasti dílčího měření podle odstavce 2 mohou členské státy stimulovat hospodářskou soutěž v tomto odvětví služeb přijetím vhodných opatření, jako například doporučit či jinak podpořit využívání výběrových zařízení nebo využívání interoperabilních zařízení usnadňujících změnu poskytovatele služeb.

11) článek 15 se mění takto:

a) odstavec 5 se mění takto:

i) první a druhý pododstavec se zrušují;

ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé distribučních soustav musí splňovat požadavky stanovené v příloze XII.“;

b) odstavec 8 se zrušuje;

11a) v čl. 20 odst. 6 se odkaz na čl. 7 odst. 1 mění na odkaz na článek 7a;

12) článek 23 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 4. prosince 2017. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) vkládá se nový odstavec 4, který zní:

„4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.“

c) odstavec 4 se označuje jako odstavec 5 a odstavec 5 jako odstavec 6“;

13) v článku 24 se doplňuje nový odstavec 12, který zní:

„12. Komise vyhodnotí tuto směrnici nejpozději do 28. února 2024 a poté každých pět let a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ve zprávě se posoudí zvláště otázka, zda změnit konečné datum stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) a zda po roce 2030 přizpůsobit požadavky a alternativní přístup stanovené v článku 5. K této zprávě se případně přiloží návrhy dalších opatření.“;

14) přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do XXXX [*Vložte prosím datum: 24 měsíců ode dne vstupu v platnost*]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

návrhu SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice
2012/27/EU o energetické účinnosti

PŘÍLOHA

1. Přílohy IV a V se mění takto:

- a) v příloze IV se poznámka pod čarou 3 nahrazuje tímto: „3) Použije se pro výpočet úspor energie vyjádřených v primární energii s využitím přístupu zdola nahoru založeného na konečné spotřebě energie. Pro úspory udané v kWh elektřiny mohou členské státy použít standardní koeficient 2,0. Členské státy mohou v odůvodněných případech použít jiný koeficient.“;
- b) příloha V se nahrazuje tímto:

„Příloha V

**Společné metody a zásady pro výpočet dopadu systémů povinného zvyšování
energetické účinnosti nebo jiných opatření podle čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b
a čl. 20 odst. 6:**

- 1. Metody pro výpočet úspor energie kromě úspor vyplývajících z daňových opatření pro účely čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b a čl. 20 odst. 6.

Pro výpočet úspor energie mohou povinné, zúčastněné nebo pověřené strany či prováděcí veřejné orgány použít tyto metody:

- a) očekávané úspory, s poukazem na výsledky předchozích nezávisle sledovaných energetických zlepšení v obdobných zařízeních. Generický přístup je v tomto případě definován jako „ex ante“;

- b) měřené úspory, podle kterých se úspory ze zavedení opatření nebo balíčku opatření určují zaznamenáváním skutečného snížení spotřeby energie s řádným zohledněním faktorů, jako je adicionalita, obydlenost budov, úroveň výroby a povětrnostní podmínky, jež mohou ovlivnit spotřebu. Generický přístup je v tomto případě definován jako „ex post“;
 - c) poměrné úspory, při nichž se používají technicko-inženýrské odhady. Tento přístup lze použít pouze v případech, kdy je stanovení spolehlivých měřených údajů pro konkrétní zařízení obtížné nebo neúměrně drahé, např. při nahrazení kompresoru nebo elektrického motoru jiným, jehož jmenovitý výkon v kWh se liší od výkonu, pro který byly naměřeny nezávislé hodnoty úspor, nebo pokud stanovení uvedených odhadů probíhá na základě metodik a kritérií stanovených na vnitrostátní úrovni kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nezávislými na dotčených povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
 - d) zkoumané úspory, kdy se určuje reakce spotřebitelů na poradenství, informační kampaně, systémy označování štítky či systémy certifikace nebo na inteligentní měření spotřeby. Tento přístup je možné použít pouze pro úspory vyplývající ze změn chování spotřebitelů.
2. Při stanovování úspor energie v případě opatření v zájmu energetické účinnosti pro účely čl. 7 odst. 1 a 2, článků 7a a 7b a čl. 20 odst. 6 se použijí tyto zásady:
- a) musí se prokázat, že se jedná o úspory nad rámec úspor, kterých by bylo dosaženo i bez činnosti povinných, zúčastněných nebo pověřených stran anebo prováděcích orgánů. Za účelem určení toho, jaké úspory mohou být uplatněny jako dodatečné, zohlední členské státy, jak by se spotřeba energie a poptávka po ní vyvíjely v případě neexistence daného politického opatření;

- b) úspory plynoucí ze zavedení povinných právních předpisů Unie se považují za úspory, kterých by bylo dosaženo v každém případě, a které tedy nelze uplatnit podle čl. 7 odst. 1. [...] **Výjimečně lze podle čl. 7 odst. 1 uplatnit úspory týkající se renovace stávajících budov za předpokladu, že je zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v části 3 písm. h). Úspory vyplývající z provádění minimálních vnitrostátních požadavků stanovených pro nové budovy před provedením směrnice 2010/31/EU lze podle čl. 7 odst. 1 písm. a) uplatnit** za předpokladu, že je zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v části 3 písm.h).
- c) uplatnit lze pouze úspory překračující tyto úrovně:
- i) výkonnostní emisní normy Unie pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla vyplývající z provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009¹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011²;
 - ii) požadavky Unie na odstranění z trhu některých výrobků spojených se spotřebou energie vyplývající z provádění prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

- d) politiky, jejichž cílem je podporovat větší energetickou účinnost výrobků, vybavení, budov a prvků budov, procesů nebo trhů, jsou povoleny;
- dd) úspory energie vyplývající z politických opatření podporujících instalaci mikrogeneračních technologií na výrobu energie z obnovitelných zdrojů na budovách nebo v budovách jsou způsobilé a lze je zohlednit pro účely splnění požadavků na úspory energie uvedených v čl. 7 odst. 1, přispívají-li ke snížení prodeje energie konečným zákazníkům v budově a v míře odpovídající objemu uspořené primární energie. **Kromě toho lze v případě politických opatření zavedených pro účely čl. 7 odst. 1 písm. b) zohlednit rovněž maximálně 15 % energie z obnovitelných zdrojů vyrobené v budovách nebo na budovách pro vlastní potřebu. V obou případech musí být** výpočet úspor [...] **v souladu s** požadavky této přílohy.
- e) v případě politik, které urychlují zavádění účinnějších produktů a vozidel, lze uplatnit celé úspory za předpokladu, že se prokáže, že k zavedení došlo před uplynutím průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, či před běžným nahrazením produktu nebo vozidla, a úspory lze uplatnit pouze pro období do uplynutí průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, které se mají nahradit;
- f) členské státy při podpoře přijímání opatření v zájmu energetické účinnosti v relevantních případech zajistí zachování norem kvality pro výrobky, služby a zavádění opatření nebo v případě neexistence takových norem tyto normy zavedou;
- g) členské státy se pro účely zohlednění klimatických rozdílů mezi regiony mohou rozhodnout, že přizpůsobí úspory energie standardní hodnotě či umožní odlišné úspory energie v souladu s teplotními rozdíly mezi regiony;

- h) při výpočtu úspor energie se přihlíží k životnímu cyklu opatření. To lze učinit součtem úspor, jichž bude jednotlivými individuálními opatřeními dosaženo mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020 nebo 31. prosincem 2030. Alternativně mohou členské státy přijmout jinou metodu, u níž se předpokládá dosažení alespoň stejného celkového objemu úspor. Při použití jiných metod členské státy zajistí, aby celkový objem úspor energie vypočtený pomocí těchto jiných metod nebyl vyšší než objem úspor energie, který by byl výsledkem výpočtu provedeného součtem úspor, jichž bude dosaženo jednotlivými individuálními opatřeními mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020 nebo 31. prosincem 2030.
3. Členské státy zajistí, aby byly splněny tyto požadavky pro politická opatření přijatá podle článku 7b a čl. 20 odst. 6:
- a) politická opatření a individuální opatření přinášejí ověřitelnou úsporu ve spotřebě konečné energie;
 - b) odpovědnost každé zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu, podle toho, co je relevantní, je jasně definována;
 - c) úspory energie, jichž je či má být dosaženo, jsou určeny transparentním způsobem;
 - d) objem úspor energie, které jsou vyžadovány nebo kterých má být dosaženo prostřednictvím politického opatření, se vyjadřuje jako konečná spotřeba energie nebo spotřeba primární energie a za použití převodních koeficientů stanovených v příloze IV;
 - e) pokud to není neproveditelné, je poskytnuta a zveřejněna každoroční zpráva o úsporách energie dosažených pověřenými a zúčastněnými stranami a prováděcími orgány, jakož i údaje o ročním trendu úspor energie;

- f) výsledky jsou monitorovány, a pokud není pokrok uspokojivý, jsou přijata vhodná opatření;
 - g) úspory, které jsou výsledkem individuálního opatření, může uplatňovat nejvýše jedna strana;
 - h) je prokázané, že činnosti zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu jsou významné pro dosažení uplatňovaných úspor.
4. Při určování úspor energie vyplývajících z politických opatření souvisejících se zdaněním zavedených podle článku 7b se použijí tyto zásady:
- a) zohlední se pouze úspory energie, jichž bylo dosaženo daňovými opatřeními, která překračují minimální úroveň zdanění platné pro paliva, jak vyžaduje směrnice Rady 2003/96/ES¹ nebo směrnice Rady 2006/112/ES²;
 - b) elasticity cen pro výpočet dopadu opatření zdanění (energie) musí představovat krátkodobou a dlouhodobou reakci poptávky po energii na změny ceny, a odhadují se na základě aktuálních a reprezentativních oficiálních zdrojů údajů;
 - c) úspory energie vyplývající z doprovodných nástrojů daňové politiky, včetně fiskálních pobídek nebo plateb do fondu, se započítávají zvlášť.

5. Oznámení metodiky

Členské státy oznámí Komisi své navrhované podrobné metodiky pro fungování systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativní opatření uvedená v člancích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6. Tato oznámení, vyjma případů týkajících se daní, obsahují informace o:

¹ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

² Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- a) úrovni požadavku na úspory energie nebo očekávaných úspor, jichž má být dosaženo v rámci celého období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030;
- b) povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách nebo prováděcích veřejných orgánech;
- c) cílových odvětvích;
- d) politických opatření a individuálních opatření, která se předpokládají v politickém opatření, včetně očekávaného celkového souhrnného objemu úspor na každé opatření;
- e) době trvání závazkového období pro systémy povinného zvyšování energetické účinnosti;
- f) opatřeních předpokládaných v politickém opatření;
- g) metodice výpočtu, včetně toho, jak byla určována adicionalita a významnost a jaké metodiky a referenční hodnoty se použijí pro očekávané a poměrné úspory;
- h) životním cyklu opatření a způsobu, jak jsou vypočítány nebo na čem jsou založeny;
- i) přístupu přijatém za účelem řešení klimatických rozdílů v rámci členského státu;
- j) systémech sledování a ověřování pro opatření podle článků 7a a 7b a o způsobu, jakým je zajištěna jejich nezávislost na povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
- k) v případech týkajících se daní obsahuje oznámení informace o:
 - i) cílových odvětvích a segmentech daňových poplatníků;
 - ii) prováděcím veřejným orgánu;
 - iii) očekávaných úsporách, jichž má být dosaženo;

- iv) délce trvání daňového opatření a
- v) metodice výpočtu, včetně toho, které elasticity cen jsou použity a jakým způsobem byly určeny.“.

2. Příloha VII se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Minimální požadavky na vyúčtování a informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby plynu“;

- b) vkládá se nová příloha VIIa, která zní:

„Příloha VIIa

Minimální požadavky na informace o vyúčtování a o spotřebě vytápění, chlazení a teplé vody

1. Vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění

Aby koneční uživatelé mohli regulovat svou spotřebu energie, provádí se vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou ročně.

2. Minimální četnost informací o vyúčtování nebo spotřebě

Od [XXX datum provedení] v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, jsou informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění poskytovány alespoň jednou za čtvrt roku na vyžádání, nebo pokud si koneční zákazníci zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně.

Od 1. ledna 2022 jsou v případech, kdy jsou nainstalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění zpřístupňovány alespoň jednou za každé dva měsíce. Vytápění a chlazení mohou být z této povinnosti mimo otopné/chladicí období vyjmuty.

3. Minimální informace obsažené ve vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění

Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé měli ve svých vyúčtováních na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění k dispozici v jasné a pochopitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie nebo celkové náklady na vytápění a odečty indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění;
- b) informace týkající se použité skladby zdrojů energie, včetně konečných uživatelů napojených na dálkové vytápění nebo chlazení;
- c) srovnání aktuální spotřeby energie konečných uživatelů se spotřebou za stejné období předchozího roku, v grafické podobě, opravené o klimatický korekční faktor pro vytápění a chlazení;
- d) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž jsou dostupné informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o spotřebičích energie.

Členské státy kromě toho zajistí, aby koneční uživatelé měli k dispozici v jasné a pochopitelné podobě srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným uživatelem stejné uživatelské kategorie, a to ve svých vyúčtováních na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění nebo společně s těmito vyúčtováními, nebo aby vyúčtování obsahovala odkaz na toto srovnání.“.